

HET BELANG VAN DE EVANGELISATIE VOOR DE TOEKOMST VAN DE MENSHEID

“Het kind is de lach van de toekomst in het heden. Het kind evangeliseren is dus de toekomst spiritualiseren door hen een duidelijke en zuivere voorlichting te geven over de christelijke leer zodat christus werkelijk kan leven in de generaties van morgen”.

Francisco Spinelli

Inhoud

Inleiding	2
Fundamenten van de opvoeding	3
Wat is opvoeding?.....	3
Doel van het opvoedingsproces	3
a) De geest steunen in het volbrengen van de verplichtingen die hij is aangegaan voor de reïncarnatie.....	3
b) Het zaaien van waarheden en deugden aan de leerling die richting de eeuwigheid gaat.....	4
c) Nieuwe opvoeders vormen. Iemand die goed is opgevoed is automatisch een opvoeder.....	4
Onderwijs x Opvoeding	4
Integrale opvoeding.....	5
Het spiritisme en de integrale opvoeding van het menselijke wezen	6
Spiritistische Evangelisatie en zijn belang.....	6
Doelstellingen	7
Fundamentele Elementen.....	8
a) Het kind/ de jongere.....	8
b) Evangelisator/ opvoeder	10
c) Familie	11
d) Het Spiritistische Centrum.....	13
e) Methodiek/Leerplan.....	14
f) Evaluatie.....	16
Algemene overwegingen.....	18
Bibliografie	19

Inleiding

Dit document is speciaal gemaakt voor en uitgedeeld tijdens de Seminar “Het belang van de Evangelisatie voor de toekomst van de mensheid”, wat plaats vond op 6 april 2008 in Den Haag; evenement dat georganiseerd werd door de Nederlandse Raad voor het Spiritisme (NRSP).

Dit is een documentatie van de lezing die gehouden werd door de mevrouw Claudia Werdine en door haar zelf samengesteld.

Niets uit dit document mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op enige wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de NRSP.

Nederlandse Raad voor het Spiritisme

Website: www.nrsp.nl

Email: info@nrsp.nl

Fundamenten van de opvoeding

Wat is opvoeding?

Opvoeding is al de invloed die een geest op een andere kan hebben om een proces van ontwikkeling wakker te maken. Deze invloed brengt de leerling in staat zijn morele en intellectuele kennis zelf te bevorderen. Het gaat om een proces zonder enige vorm van dwang. De opvoeder beroept zich op de wil van de leerling en veroverd de vrijwillige deelname van de leerling aan de vervolmaking. Opvoeden is dus de zoektocht naar perfectie verheffen en stimuleren, het bewustzijn wakker maken, de integrale ontwikkeling van de mens vergemakkelijken.

Dora Incontri

Echte liefde voedt altijd op en echte opvoeding is altijd een liefdesdaad, binnen een intrinsieke en onbreekbare relatie.

Deze opvoedingsrelatie kan in elke menselijke relatie gebeuren. Het gebeurt niet alleen tussen de volwassene en het kind. Het kan zelfs omgekeerd zijn: een kind kan een volwassene opvoeden. Wanneer het kind meer geëvolueerde geest is, dan kan het een goedaardige invloed hebben op de volwassene. Een echte religieuze of politieke leider is een opvoeder die zorgt voor een positieve verandering in zijn volgelingen. Een vriend die spiritueel meer bewust is kan een andere vriend opvoeden. De vrouw voedt de man op of andersom. Elke keer als iemand iets goeds in iemand anders opwekt dan is er sprake van opvoeding – ook al zijn ze daar niet van bewust.

Daarom is opvoeding een belofte die elke dag en elk moment moet worden nageleefd, door onze daden maar ook door het voorbeeld te zijn.

Doel van het opvoedingsproces

Het doel van de opvoeding zit in zijn eigen omschrijving: **de ander helpen zich te ontwikkelen**. Dit einddoel is in overeenstemming met het doel van het universele leven. Alles ontwikkelt zich naar de perfectie toe. Het is ook in harmonie met het bijzondere doel van onze existentie op Aarde: hier reïncarneren wij om nog een stap te zetten in deze eindeloze reis van de evolutie.

De opvoeding moet binnen de eeuwige evolutie, de volgende specifieke doelen vervullen:

- a) De geest steunen in het volbrengen van de verplichtingen die hij is aangegaan voor de reïncarnatie.

Een geest die bijvoorbeeld in zijn laatste incarnatie kwaadaardig is geweest, met een morele en intellectuele achterstand, kan in de huidige existentie geen voorbeeld van volmaaktheid en wijsheid worden. Als de opvoeding, middelen kan verschaffen om een persoon eerlijk te maken, hardwerkend en die in God gelooft dan is er veel bereikt. Zelfs als deze persoon nog tientallen sporen van grofheid en onwetendheid in zich heeft.

- b) Het zaaien van waarheden en deugden aan de leerling die richting de eeuwigheid gaat.
- c) Nieuwe opvoeders vormen. Iemand die goed is opgevoed is automatisch een opvoeder.

“Als de wijze de onwetende niet helpt dan verandert de opvoeding in een gevaarlijke leugen”.

Emmanuel

Wanneer wij het over opvoeding hebben dan is het erg belangrijk om ons af te vragen tot in hoe verre dat gaat. Als we eerder hebben gezegd dat opvoeden hetzelfde is als liefde geven en andersom, dan is de kracht van de opvoeding niet afhankelijk van het autoritarisme, de zogeheten “oplegging van grenzen, de gewelddadige dwang. Deze zijn niet de methodes van de liefde want de liefde herkent de waardigheid van een ander, respecteert zijn individuele vrijheid. De kracht van de opvoeding is dus afhankelijk van de grootte van de liefde van de opvoeder voor de leerling, van zijn vermogen om te onthechten en te geven, van zijn waarachtige interesse voor het geluk van de ander, van zijn desinteresse voor elke vorm van beloning zelfs als die hartelijk zijn en afhankelijk van de kracht van het levende voorbeeld.

“Liefde is de hoeksteen in de basis van elk opvoedingsprogramma. Jezus is de voortreffelijke Meester: hij heeft zich, uit liefde, aan ons gegeven, heeft tot de laatste minuut onderwezen, hij is het blijvende voorbeeld in ons hart geworden en in het uiterste van de pijn, vastgenageld aan het schandelijke kruis heeft hij ons de gebreken van slechte leerlingen vergeven”

Bezerra de Menezes

Onderwijs x Opvoeding

Het is nodig om onderwijs niet te verwarren met opvoeding. De opvoeding bestrijkt het onderwijs maar er kan sprake zijn van onderwijs zonder opvoeding. Het onderwijs is vooral het leer van de wetenschap, de opvoeding is het leer van het leven; onderwijs ontwikkelt talent, opvoeding vormt het karakter. De taak van de opvoeding is hoger, zijn kunst is moeilijker.

Onderwijzen is het bewustzijn illustreren met een bepaalde kennis over één of vele wetenschappelijke domeinen. Opvoeden is de krachten van de geest ontwikkelen, niet alleen door verwerving van kennis maar door vorming en versteviging van het karakter.

De ontwikkeling van gevoelens wordt niet door het intellectualisme gedekt. Hilário Ribeiro, een uitstekende opvoeder, geboren in Brazilië in de 19de eeuw zei: “Een hart hebben is niet genoeg, je moet een goed hart hebben.”

Alle problemen van tegenwoordig kunnen samengevat worden in een kwestie van karakter: alleen door opvoeding kunnen ze worden opgelost.

Er is te veel belang gehecht aan de verschillende vormen van het weten waardoor het belangrijkste vergeten wordt: de wetenschap van het goede.

De ouders maken zich meestal zorgen over de carrière die de kinderen zullen moeten hebben. Ze staan onder de indruk van de schittering en utilitaire resultaten die van zulke

carrières afkomstig kunnen zijn. Er wordt niet meer gekeken naar de fundamentele kwestie van het leven die bestaat uit het creëren en verstevigen van het karakter. Ten eerste moeten de ouders zorgen voor de morele opvoeding van de kinderen en hun de mogelijkheid geven om zelf een beroep te kiezen die een van de nodige onderdelen is voor hun groeiproces.

De crisis die de wereld overheerst is een karaktercrisis die verantwoordelijk is voor alle andere.

Het moment vraagt naar mensen met ethiek, eerlijk, gewetensvol, met de geest van rechtvaardigheid in zich en overtuigd van hun plichten. We hebben geleefd onder het despotisme van de intelligentie. Het betoverende juk moet uitgeklopt worden en de heerschappij van het karakter moet worden verkondigd, het rijk van het bewustzijn, de moraal en de gevoelens.

“Het is eerder door de opvoeding dan door het Onderwijs dat de mensheid zal veranderen.”

Allan Kardec

Integrale opvoeding

Een levensfactor in onze zoektocht naar evolutie is het evenwicht tussen de verschillende aspecten van onze ontwikkeling. We weten dat intellectualiteit zonder liefde ons naar seculaire afgronden brengt en dat ongetemde gevoelens ons gevangen kunnen houden in onwetendheid en fanatisme. We weten ook dat wij al onze vermogens moeten ontwikkelen tijdens onze weg naar evolutie – denken(gedachte), voelen(gevoel) en doen(wil) – en de toestand van engelen in alle deugden en van wijzen in alle wetenschappen moeten bereiken.

Even voor de huidige existentie als voor onze eeuwige doeleinden moet opvoeden een actie zijn die alle krachten van de ziel op een evenwichtige en geïntegreerde manier opwekt. De opvoeding moet zich richten op het gevoel en het instrueren van de intelligentie om mensen met een gezonde ziel en lichaam te vormen.

Pestalozzi, die erg bezorgd was over de globale en het evenwichtige aspect die de opvoeding moet hebben, vatte de kwestie samen in zijn beroemde triade: het hart, het hoofd en de handen opvoeden. Bloeien van liefde voor God en voor de naasten is de opvoeding van het hart; het hoofd opvoeden is de vorming van de intelligentie, niet door het geheugen vol te stampen met informatie maar, door het ontwikkelen van de gave van het observeren, het analyseren, het herleiden en het denken; en als laatste, de handen opvoeden was voor hem het stimuleren van handactiviteiten en werk in het algemeen maar ook de bevordering van de levendigheid, de gezondheid en de harmonie van het lichaam.

Om het belang van een integrale opvoeding beter te begrijpen moeten we de vogels observeren die naar het oneindige vliegen. Alleen de harmonische ontwikkeling van beide vleugels zorgt voor een veilige en rustige vlucht. Zo zijn wij ook. Vliegende vogels richting het oneindige. Alleen als wij onze vleugels onderhouden kunnen wij vliegen met veiligheid. Dat wil zeggen: de vleugel van het onderwijs en de vleugel van de morele opvoeding in perfecte harmonie, en dat noemen wij **Integrale Opvoeding**.

Het spiritisme en de integrale opvoeding van het menselijke wezen

“Het Spiritisme is ten eerste een uiting van opvoeding en integreert de ziel in de patronen van de Goddelijke Meester.”

André Luiz

“ De opvoeding van het kind is het grootste werk van het Spiritisme.”

Leopoldo Machado

Spiritisme en Opvoeding – Een verheven rationele leer, het Spiritisme beschikt over krachtige middelen om de opvoeding te verlichten met een filosofie die alle gewoontes overwint, die alle grenzen overschrijdt, die de verste horizon ontsluit, die gehoor schenkt aan de nobelste interesses en die een ideaal bezit in staat de echte vooruitgang een impuls te geven.

De opvoeding krijgt een grotere omvang met hogere doelen en morele waarde wanneer duidelijk wordt dat het invloed op beide vlakken van het leven heeft.

Vanuit een spiritistisch oogpunt gezien begint opvoeding niet bij de geboorte en het eindigt ook niet met de dood. Het begint vóór de geboorte en het gaat voorbij de dood van het fysieke lichaam.

Het is de blijvende, ononderbroken actie die de wezens helpt veranderen, die hen steunt in hun evolutie richting de vervolmaking in de oneindige lopende band van de tijd.

Degene die zich opvoedt heeft genoeg tijd om de idealen van de opvoeding volgens het spiritisme te bereiken. Deze persoon gaat achter hogere doelen aan en gebruikt al zijn vermogens om bij de zuivere idealen van het leven te komen. Hij weet waar hij heen gaat en zal daarom stevige stappen zetten en vele hindernissen ontwijken.

Het besef over de onsterfelijkheid, de onophoudelijke vooruitgang, de vrije wil, de wet van oorzaak en gevolg en de opeenvolgende levens middels de reïncarnatie zijn werkelijke opvoedingskrachten waarin de opvoedingsfilosofie die het spiritisme onthult zijn fundering zal moeten vinden. Doordat deze krachten de motivatie zijn voor het zoeken naar spirituele groei leveren zij een hele sterke reden voor de noodzaak van diezelfde vooruitgang.

De Spiritistische leer, in dienst van Jezus, vertegenwoordigt vandaag een hoge opvoeding school van de Geest met de opbouw van Gods Koninkrijk op Aarde als grandioze taak. Een Koninkrijk die binnen in ons begint.

Spiritistische Evangelisatie en zijn belang

“Spiritistische evangelisatie is de zon in de zielen. Het verlicht de hele wereld door de constellatie van de hemelsterren. De gelukzaligen van de Heer zijn het die in zijn naam werken aan de dringende transformatie van de Aarde in een wereld van regeneratie en vrede.”

Amélia Rodrigues

De Spiritistische Kinderen- en Jeugdevangelisatie verspreidt de spiritistische kennis en de evangelische moraal die Jezus heeft verkondigd onder de kinderen en jongeren. Deze kennis en moraal zijn aangewezen door de Hogere Geesten die gewerkt hebben aan de Codificatie die als voorbeeld dient voor de vervolmaking van de hele mensheid.

Het gaat niet alleen om de kennisoverdracht maar vooral om de morele vorming; en omdat de morele vorming zich in het Evangelie inspireert, leek het beter om deze taak, Spiritistische Evangelisatie te noemen. Het is een uitdrukking van datgene wat er gerealiseerd wordt in onze groeperingen van kinderen en jongeren.

De spiritistische leer en de evangelische moraal zijn de elementen waarmee in de lessen gewerkt wordt. Deze kennis wordt aan de hand van praktische levensomstandigheden aan de leerlingen voorgesteld want de gebruikte methodiek oogt dat de leerling zelf nadenkt en conclusies trekt over de bestudeerde thema's. Alleen zo kan het echte leerproces plaatsvinden.

Het is nutteloos om herstellingsschoren te gebruiken voor het rechtzetten van bomen die scheef zijn gegroeid. De schoren vermijden de buiging van de stengels en verzekeren alleen de correcte groei van de nieuwe planten.

Guillon Ribeiro

Zo gebeurt het ook met de menselijke wezens. Als mensen hun neigingen zodanig versterken om ze in verslavingen te veranderen dan wordt het heel moeilijk om het hervormingsgedrag in zijn diepste zin te realiseren.

Wij moeten de Evangelisatie zien als de beste bijdrage die aan de geïncarneerde Geest kan worden aangeboden in zijn evolutie proces.

Hij die middelen aan de geest aanbiedt om de dingen en het leven te begrijpen, onderwijst.

Hij die de ethische - culturele waarden creëert voor een nobel en gelukkig leven, voedt op.

Hij die evangeliseert maakt ruimte voor een gelukkig Leven.

Het geëvangeliëerde kind wordt een waardige jongere, het verandert zich in een burger van de liefde, drager van een uitdrukkelijke kennis van licht voor het hele leven, zelfs in de externe duisternis.

“Geëvangeliëerd kind – volwassen die opstaat richting de toekomstige gelukzaligheid.”

Bezzera de Menezes

Doelstellingen

“Onder de Goddelijke wetten, regelen sommige de beweging en de onderlinge betrekking van de dode stof: dat zijn de fysische wetten waarvan de studie tot het domein van de Wetenschap behoort.

De andere betreffen in het bijzonder de mens in betrekking tot zichzelf, tot God en tot zijn naasten. Zij bevatten de regels van het leven van het lichaam net zo als het leven van de ziel; het zijn morele wetten.

Het Boek der Geesten – vraag 617

“Zelfkennis is dus de sleutel van de individuele ontwikkeling.”

Het Boek der Geesten – vraag 919

“Eindelijk respecteert de deugdzame mens in zijn naasten alle rechten die de wetten van de Natuur geven, zoals hij diezelfde rechten gerespecteerd zal willen zien in zichzelf.”

Het Boel der Geesten– vraag 918

Volgens deze informatie worden de volgende doelstellingen vastgelegd als zijnde van de Spiritistische Kinderen en jeugd Evangelisatie:

- ✓ De integratie van de leerling bevorderen: met zichzelf, met zijn naaste en met God;
- ✓ Studie aan de leerling verschaffen: van de natuurwet die het Heelal regelt; van “de natuur, oorsprong en bestemming van de Geesten, net zo als zijn betrekkingen met de lichamelijke wereld”;
- ✓ De leerling de gelegenheid bieden om zichzelf te zien als: integrale wezen, kritisch, deelnemer, erfgenaam van zichzelf, Universele burger, kracht van transformatie in zijn omgeving, op weg naar alle volmaaktheid die ontvankelijk is.

Opvoeding binnen de Spiritistische concept is dus niet alleen de kennis van het Spiritisme aanbieden maar ook de leerling betrekken in een sfeer van verantwoordelijkheid, van respect voor het leven, van geloof in God, van eerbied en liefde voor zijn naasten, van waardering voor de gekregen kansen, van constructief werk en van integratie met zichzelf, met zijn naasten en met God.

“Het is dus nodig dat wij voor het kind en voor de jongere zorgen, planten in groeifase, nog geschikt voor aanpassing en voor het hoogste goed.”

Leopoldo Machado

Fundamentele Elementen

a) Het kind/ de jongere

Het kind is een door God gecreëerde Geest die nu eens in het spirituele plan leeft, dan weer in een stoffelijk lichaam ademt als een gereïncarneerde geest, een ziel die een nieuwe existentie begint in de stof.

Als spiritueel wezen brengt het een hele bagage met zich mee, vergaren tijdens zijn evolutietraject. Zijn bestemming is alle ontvankelijke volmaaktheid. Daarvoor rekent hij op de noodzakelijke tijd want zijn inspanning om te verbeteren is niet afgebakend in alleen één aards bestaan. In het lichaam en daar buiten wordt er continuïteit gegeven aan zijn verbetering en aan zijn wandeling naar de verovering van het geluk.

Het is nodig dat wij de functie van de kinderjaren goed begrijpen om het werkelijke belang van de Spiritistische Kinderjeugd Evangelisatie te kunnen evalueren.

Alles welbeschouwd: waarom moeten oude Geesten die al eerder hebben geleefd, die zo vaak dezelfde fouten hebben gemaakt en met zoveel ervaringen “opnieuw de moederschoot betreden” en opnieuw kinderen worden?

De opvoedende functie van de reïncarnatie – als nieuwe kans om de lotsbestemming te herstellen, om verschillende dingen te leren en om vroegere fouten te herstellen – zou geen zin hebben als de Geest niet terug zou komen in het lichaam van een kind.

Door dit proces van vergetelheid en levenshervorming kan hij een nieuwe persoonlijkheid opbouwen, beter en meer geïntegreerd; hij kan zijn fouten herstellen zonder zichzelf steeds opnieuw onderdrukt te zien door schuldgevoelens en schaamte voor een duister verleden; hij kan met zijn vijanden leven die familieleden en vrienden zijn geworden, zonder het te merken en verandert zo zijn gevoelens en herstelt relaties; hij kan zijn universele bagage uitbreiden door elementen van nieuwe culturen in zich te nemen.

Maar de belangrijkste reden dat een Geest terugkomt in een lichaam van een kind is opnieuw opgevoed worden. De positieve indrukken die hij krijgt tijdens de kinderjaren kunnen bepalend zijn in de huidige existentie en zelfs in de toekomstige levens. Precies vanwege de staat van half – bewustzijn van een Geest in het lichaam van een kind worden zijn barrières van psychische verdediging geneutraliseerd: hij is zacht, beter ontvankelijk, inschikkelijk, opener voor alle soorten invloeden..

Daarom is de Spiritistische Evangelisatie zo belangrijk want evangeliseren is de mens voorbereiden om alle momenten en tegenslagen van het leven aan te pakken binnen de stellingen van het Evangelie. Het is de enige manier om in de Geest van het kind sinds het begin van het leven het begrip van goede daden, moraal – en kennisverwerving te ontwikkelen. Zo kan hij de ouderdom bewust van zijn spirituele veroveringen, met zelfkennis en als medewerker van de Opperste Goddelijkheid bereiken.

Volgens het Spiritistische oogpunt moeten wij begrijpen dat de jongere geen kind meer is maar ook nog geen volwassen. Hij zit in een andere fase van zijn ontwikkeling, een moeilijke fase, gemerkt door biologische, psychologische en sociale veranderingen en heeft als nooit tevoren behoefte gehad aan begeleiding en troost om lekker in zijn vel te kunnen zitten, in harmonie met zijn naasten en met God. Dat is wat Kardec ons uitlegt in de notities van vraag 617 van Het Boek der Geesten.

Als wij de antwoorden die Kardec heeft gekregen bekijken dan kunnen wij concluderen dat de jeugd, net als alle andere fases van de menselijke ontwikkeling, van groot belang is voor de verificatie van de individuele waarden en de vaststelling van het eeuwige zijn van de geest die de weg vrij maakt voor de ontdekking van zijn ware identiteit.

In de jeugd is het nog mogelijk om te verbeteren, om fouten en gebreken te herstellen uit de kindertijd maar in de volwassenheid is hervorming veel moeilijker.

De mens zal datgene zijn wat van hem in zijn kinderjaren is gemaakt.

Het onbegrepen kind verandert in de opstandige jongere en deze verandert in de getraumatiseerde en gewelddadige volwassene.

Het geminachte kind verschijnt in de onzekere jongere die het voorbeeld wordt van een ongelukkige volwassene.

Het kind is als de zaaitijd de verwacht wordt, de jongere is het bemeste veld en de volwassene is het korenveld in productie.

De oogst zal afhankelijk zijn van de kwaliteit van het zaad.

Laten wij goed voor onze jongeren zorgen en hen oriënteren volgens de richtlijnen van de leer van Christus in het licht van het Spiritisme voor de structurering van het karakter en

van de persoonlijkheid. En zo zullen wij onze contributie geven aan de vorming van evenwichtiger volwassenen, bewuster van hun verantwoordelijkheden in de opbouw van de Wereld van het 3° Millennium.

b) Evangelisator/ opvoeder

De evangelisator (mentor) is van fundamenteel belang in de Evangelisatie. Hij is het krachtpunt van een wedijverende energie die de ideale omgeving zal creëren voor de taak. Zijn woorden, zijn gebaren, zijn gedachten en gevoelens zijn zeer belangrijk in het opvoedingsproces. Hij is degene die de geschikte activiteiten zal bieden om de interactie van het kind met de fysieke en spirituele omgeving mogelijk te maken. Hij zal het kind deze activiteiten zo laten ervaren dat het zijn eigen toekomst zal gaan bouwen.

Voor de uitvoering van deze zeer belangrijke taak, de spiritistische evangelisators die steeds meer bewust worden van de waarde van hun werk bestuderen diepgaand het Spiritisme. Zij perfectioneren zich of bereiden zich voor in leertechnieken om de eisen van het proces van lesgeven – leren beter gehoor te schenken.

De enige eis is trouwens, in termen van kennis, dat de evangelisator de kennis van het Spiritisme zich eigen heeft gemaakt. Degene die deze kennis niet bezit, ook al heeft hij wel de goede wil ervoor, is niet in staat om de doeleinden van deze taak te bereiken. Dit is de manier om de voltooiing van de voorgestelde doelen van de Spiritistische Evangelisatie van de nieuwe generaties te verzekeren.

De valse opvatting dat goede wil genoeg zal zijn om van iemand een evangelisator te maken heeft de efficiëntie van het werk erg beschadigd.

Bovendien, de goede wil manifesteert zich juist door inspanning om kennisverwerving die onmisbaar is. Goede wil om te leren, om zich te verfijnen, om de persoonlijke middelen (intellectueel en affectief) te verrijken, dat is pas een basis kwaliteit voor andere acquisities.

Het moet benadrukt worden dat het niet voldoende is om een goede kenner van het Spiritisme te zijn om een evangelisator te worden. Het is nodig om een oneindige liefde te hebben. Volgens Pestalozzi is liefde het eeuwige fundament van de opvoeding. De liefde is de voorwaarde om de Spiritistische Evangelisatie in de nieuwe generaties te realiseren. Deze liefde zet ons aan om dagelijks te werken aan onze innerlijke hervorming want de spiritistische evangelisator moet vóór het spreken, het voorbeeld geven; vóór het theoretiseren, moet hij voelen en voordat hij gezien wordt als een evangelisator moet hij als een mens worden gezien.

Liefde veronderstelt onthechting, toewijding, vertrouwen, eerlijke vergeving, doorzettingsvermogen en andere gelijkwaardige gevoelens zodat het opvoedingswerk die hieruit voortvloeit werkelijkheid kan worden.

Wanneer wij als evangelisators moeilijkheden, onoverbrugbare hindernissen, persoonlijke problemen en belemmerende omstandigheden opstapelen dan betekent het dat het tijd is om te mediteren over onze spirituele verplichtingen en de mogelijkheid om onze vermogens van voelen (houden van) doen en denken te verbeteren.

“Lieve Evangelisators,

Wij zijn uitgenodigd om een specifiek werk te realiseren binnen het goede, de Meester en meest verantwoordelijke voor de uitvoering ervan ons de noodzakelijke bronnen schenkt maar tegelijkertijd onze wil om het te doen respecteert.

Weinig zijn het die actie ondernemen. Maar wij hebben al met Jezus geleerd over de gist die in staat is het hele deeg te doen rijzen! Laten wij met de kracht van onze overtuiging en ons vertrouwen in de voortreffelijkheid van de opdracht die wij hebben aanvaard de gist zijn.

Als wij het voorbeeld geven van het doorzettingsvermogen en de trouw aan de vastgestelde beginselen voor Gods Christus werk dan zullen anderen zich met ons verenigen. De kracht van ons voorbeeld kan, voor de bedoelingen van de opdracht, de massa achter ons krijgen

Wie richting de spiritualisering wandelt, wandelt zeker niet alleen maar in goed gezelschap. Wie niet halverwege opgeeft moedigt degenen aan die hem vergezellen. Ze zorgen ervoor dat de karavaan niet verzwakt en tot het einde gaat.

Volharden in het anonieme en productieve werk dat geen applaus van de wereld krijgt omdat het niet voor de maatschappij opvalt, is blijk geven van het hoge begrip van de plannen van Jezus voor onze spirituele verbetering. De taak van de evangelisatie van het kind en de jongere is zo een soort werk. Het zaad van een onbaatzuchtige maatschappij planten in de geest en gevoelens van de nieuwe generatie is investeren in de toekomst met aanzienlijke kansen tot slagen.

Om dit te bereiken moet de evangelisator overtuigd zijn van het belang en reikwijdte van zijn werk. Voorwaarde die nodig is om de verschillende soorten hindernissen te overwinnen die zulk nobele realisaties normaal belemmeren.

Versterkt in zijn ideaal dan zal de evangelisator de waardevolle sociale - spirituele taak kunnen voltooien en met zijn voorbeeld diegene die misschien nog twijfelen maar die de neiging hebben een goed voorbeeld te volgen achter zich krijgen.”

Cecilia Rocha, Richting de Evangelisatie - FEB

c) Familie

De ouders hebben aanvankelijk de verantwoordelijkheid voor de opvoeding van de geïncarneerde Geest.

Thuis moet het decor hebben waar het individu zich volledig vertrouwd kan voelen, geaccepteerd en geliefd, waar hij zijn meest intieme conflicten met eerlijkheid kan uiten zonder angst voor de onbegrip van de familieleden, waar hij zijn gemoed kan luchten en diepe gesprekken kan voeren met zijn aanverwanten. De familie moet de steun en toeverlaat zijn van zijn zelfopvoeding. Het opbouwende voorbeeld, de morele omgeving, de liefderijke vibraties van thuis zullen beslissend zijn in de huidige existentie en in het eeuwige leven.

Het is binnen de familie dat wij als eerst de fundamentele deugden kunnen en moeten veroveren en uitoefenen zoals, onbaatzuchtigheid, geduld, naastenliefde en tegelijkertijd de inzet om deel te nemen aan de vooruitgang van de ander. Het gaat om een permanent en vruchtbaar decor voor de opvoeding van de Geest.

Zelfs de meest moderne en voorbeeldige scholen kunnen de huiselijke sfeer niet overtreffen.

De disciplinaire en functioneringsnormen van het regime van internaten, van welke soort dan ook, stellen zich niet boven de heilzame beginselen van de familie.

Zelfs de meeste bevoegde particuliere leraren en bijlesleraren die individuele lessen geven zullen nooit een grotere invloed hebben op de moraal en het hart van de leerlingen dan hun eigen ouders.

Cursussen voor culturele uitbreiding, specialisaties en technische perfectionering die het intellect met een hoop kennis verrijken bieden de geest niet dezelfde opvoedingsmateriaal aan die met de thuislessen worden verkregen.

Verhandelingen, boeken en auteurs van de hoogste culturele uiting die licht aan de hersens schenken zijn niet meer waard dan de moederlijke woorden vol warmte en behoedzaamheid. Ook kunnen ze de plaats van de ervaren stem van de vader die in de moeizame toevalligheden en wisselvalligheden van het Leven volwassen werd niet innemen.

Zelfs de meest begrijpelijke en zorgzame babysitters en huishoudsters zullen nooit boven de toewijding en tederheid, het voorbeeld en de autoriteit, de morele kracht en de opofferingsgezindheid, de affectie en de kracht van het hart van de moeder gesteld worden.

We moeten dus weten dat: onze kinderen niet door iemand anders kunnen worden opgevoed en het niet mogelijk is dat geld aan hen de mogelijkheid biedt om de deugden en waarden die de goedwillige mensen maken te verwerven.

Als wij wensen worden die voorbereid en ontwikkeld zijn, goed en eenvoudig, begripvol en christelijk zijn, dan is het noodzakelijk dat wij ons Thuis de eerste tempel van Wijsheid en Spirituele Verlichting maken zodat zij in onze aanwezigheid of afwezigheid aan anderen kunnen laten zien wat zij met ons geleerd hebben (omdat zij ons dat zagen doen) binnen het huiselijke heiligdom.

De bewuste vader en moeder kunnen niet nalatig zijn in de spiritistische opvoeding van hun kinderen.

Terwijl de evangelisators in de klas de theoretische expositie moeten verrichten en het voorbeeld moeten zijn van de opvoedende – evangelische leringen die methodisch en systematisch volgens een pedagogische schaalverdeling wordt gegeven, moeten de ouders Thuis, de praktische demonstratie, de dagelijkse en reële belevenis van de lessen doorgeven door constant het voorbeeld te zijn in de omgang met de kinderen.

Buiten, instrueren en verduidelijken de kinderen zich: maar het is eigenlijk thuis dat zij zich opvoeden. Buiten, horen zij wat zij moeten doen; thuis zien zij hoe zij dat moeten doen door de prikkels die zij direct en persoonlijk van het gedrag van de ouders krijgen.

De jongeren krijgen informaties en suggesties die de hele tijd en van alle kanten verschijnen en door hun eigen onzekere begripsbepaling worden ze aangespoord om datgene te volgen die het meest op hun innerlijke impulsen lijkt. En zoals we weten is dat niet altijd het beste. Daarom moeten de ouders hen begeleiden in hun ontwikkeling, door te praten, door solidair te zijn en door respect te tonen voor hun neigingen en individuele kenmerken maar tegelijkertijd aanwijzen wat de voordelen en nadelen zijn van hun

keuzes. Zo helpen de ouders hun kinderen om evenwicht en onderscheidvermogen in de verheffing van hun eigen neigingen te vinden waardoor volwassenheid en observatie van het fysieke lichaam al in de eerste dagen van de jeugd wordt verstevigd met het oog op het onvergankelijke leven van de Geest.

“Het Evangelie is zon op de zielen, is licht in de weg van de mensen, is de gezegende schakel voor een perfecte eenheid.

Mijn kinderen, laten wij ons thuis evangeliseren, door aan onze familie de zegen te geven om Jezus in onze huizen te mogen herbergen.

Het gebed in groepsverband verandert het huis in een heiligdom van liefde waar de nobelste Geesten meer en meer proberen te helpen door de lichttalenten die daar zijn te verdubbelen.

Laten wij onze kinderen evangeliseren, vreemdelinge geesten uit het oneindige opzoek naar nieuwe ervaringen, opzoek naar spirituele evolutie.

Laten wij ons zelf evangeliseren door onze geest en ons hart te behouden in de zegen van de sublieme leringen.

Laten wij evangeliseren.

De tijd is aangebroken, de gekwelde harten vragen om troost, de wanhopige mensen smeken om licht.

Kinderen, alleen door het Evangelie dat geleefd wordt in het licht van de Spiritistische Leer zal de mens vrede vinden, helderheid en de weg van de nobele liefde.

Laten wij het licht van de goddelijke leringen aanzetten zodat de Aarde een oneindige stralende zon wordt die de menselijke familie geïntegreerd in de levensbeginselen naar zijn Schepper brengt.”

Bezerra de Menezes

d) Het Spiritistische Centrum

Het Spiritistische Centrum is een school van zielen en het is noodzakelijk om de evangelisatie van de zielen te zien als de hoogste uiting van de Spiritistische Leer. De Ziel, in de definitie van “Het Boek der Geesten”, is de geïncarneerde Geest. Er is geen verwijzing naar de fysieke leeftijd. Wij zijn alle geïncarneerde geesten, van de wieg tot aan het graf. De logica vertelt ons dus dat het Spiritistische Centrum voorbereid moet zijn om de mens tijdens alle groeifases van het fysieke lichaam te ontvangen – vanaf de kindertijd tot aan de volwassenheid. In “Het Boek der Geesten” is er nog duidelijke bezorgdheid van Allan Kardec en van de Hogere Geesten om het belang van de kindertijd in het reïncarnatieproces te benadrukken samen met de functie van de opvoeding in de vernieuwing van de Menselijke moraal.

In hoofdstuk VII, deel twee van het betreffende Basis Werk, wanneer de terugkomst van de Geest in het fysieke leven aan bod komt dan worden er verschillende kwesties behandeld met betrekking tot de kindertijd, de aangeboren neigingen, de invloed van het organisme, de oorsprong van de morele en intellectuele vermogens, de wet van affiniteit en andere thema's die verbonden zijn met de kindertijd. De opvoedingstaak tegenover het kind wordt dan overduidelijk.

De Evangelisatie van het kind en de jongere is de beste manier voor het Spiritistische Centrum om de hoogste doelen te bereiken: iedereen veranderen in goedwillige mensen, gezien het feit dat de Kinderjeugd Evangelisatie een van de eerste activiteiten is voor de fundering van de morele opbouw van de Nieuwe Wereld.

De Spiritistische Leer wordt vandaag gezien als een hoge school van opvoeding van de Geest in dienst van Jezus. Met de opbouw van Gods rijk op Aarde als grandioze taak, rijk dat binnen in ons begint. Het Spiritistische Centrum moet zich voor deze grandioze opdracht voorbereiden.

Er kan geen Spiritistische Centrum zijn waarin de nieuwe generaties de Evangelisatie niet ontvangen want zonder dit zullen wij de toekomst veroordelen tot de ernstige taak de wonden te helen die tijdens de overgang van de jeugd naar de volwassenheid zijn ontstaan. Daarom is de aanwezigheid van het Evangelie volgens het Spiritisme onmisbaar voor het kind en de jongere.

De activiteit van de Spiritistische Evangelisatie in het Centrum is een onderneming die de dirigenten uitdaagt, niet alleen vanwege zijn belang en perspectief maar vooral vanwege zijn complexiteit, want het vergt een team met specifieke bekwaamheid om de opdracht uit te voeren.

Deze factor moet uiteraard niet onoverbrugbaar zijn. De dirigent van het Spiritistische Centrum moet alle nodige steun geven aan de evangelisators om het succes van deze onderneming te behalen. Niet alleen morele steun verlenen maar ook werken aan de conditie van de omgeving, de systematische studie van het Spiritisme, de opvoedende geestdrift die de ouders, kinderen en jongeren aantrekt waardoor de uitwisseling tussen alle deelnemers makkelijker wordt en deelnemen want het is tenslotte het werk van ons allen, geïncarneerd of niet.

Het Spiritistische centrum dat bewust is van zijn missie moet zich niet alleen totaal inzetten voor de creatie van de Spiritistische Kinderjeugd Evangelisatie maar ook voor zijn volledige functionering, rekening houdend met zijn belang in termen van morele vorming van de nieuwe generaties en de voorbereiding van de toekomstige werkers van het Centrum en de Spiritistische beweging.

e) Methodiek/Leerplan

Wanneer gezocht wordt naar informatie over de beginselen en didactische methodes voor de uitvoering van de Spiritistische Kinderen en jeugd Evangelisatie verschijnen onmiddellijk twee stralende figuren: die van Jezus – De Meester van de Meesters e die van Allan Kardec – De Codificateur.

Beiden diep geïdentificeerd met de opvoeding van de mens, ze hadden een eigen manier van onderwijzen zodat doelstellingen, inhoud en methodes volkomen geharmoniseerd werden. Hierdoor kon het individu zelf zijn eigen spirituele evolutie evalueren.

De Aarde kreeg vóór Jezus waardevolle opvoeders, Geesten die actief waren in de grote ontwikkelingstaak van de Mensheid.

Met Jezus start de pedagogie van het voorbeeld: alle momenten van de preek worden gebruikt voor de leer, in concrete situaties met verhalen uit het dagelijkse leven van het volk, in een simpel taalgebruik, duidelijk, logisch en beknopt zodat alle elementen op een harmonieuze manier de lessen toegankelijk maken voor doctoren en gewone mensen.

De bevestiging van het leren wordt bereikt als de Meester het voorbeeld is van wat hij leert – de meest efficiënte didactische methode.

Deze lessen hebben over de eeuwen heen tot de dag van vandaag als onuitputtelijke schatten van wijsheid voortgeduurd. Ze komen nog het begrip van de mens te boven maar dienen als lichttorens voor de Mensheid.

Daarom stelt dit lesgeven – leren proces van de Evangelisatie voor dat de leringen uit het dagelijkse leven, uit de directe ervaringen van de leerling komen om daarna de generalisering vast te stellen. Het gaat van eenvoud naar complexiteit en past zich aan de sociale – culturele en spirituele ervaringen van het kind/ de jongere.

Als de verschillen opzij worden geschoven volgt de evangelisator de stappen van Jezus, gebruikmakend van concrete levenssituatie om tot het toppunt van de spirituele wijsheid te komen die Zijn lessen omvatten.

Niet zo lang geleden in de XVII en XIX eeuw kreeg Zwitserland Pestalozzi en Frankrijk kreeg Hippolyte León Denizard Rivail die later Allan Kardec werd genoemd. Pestalozzi was Kardec's meester.

Pestalozzi revolutioneerde het hele onderwijs van die tijd. Hij probeerde als eerste in de geschiedenis om een experimentele pedagogie te creëren gebaseerd op liefde (voor de mens, voor de natuur, voor de planten, voor de dieren), op vrijheid, op observatie en analyse van alle verschijnselen en vooral op het respect en waardering voor de ziel van het kind.

Rivail nam zijn waardevolle lessen op als een echte spirituele zoon en voegde zijn eigen filosofie en pedagogische ervaring aan de pestalozziaanse methode toe, hij gebruikte dit in zijn didactisch werk in Frankrijk en later ook in opdracht van de Spiritistische Codificatie. Zijn onderzoeken en conclusies onthulden de objectiviteit, de discipline, de duidelijkheid, de logica, de juiste redenering, het aangepaste en begrijpelijke taalgebruik die zijn werk scherpzinnig gefundeerd op het gezonde verstand, op de rede en gericht tot de spirituele bevrijding van de mens maakte.

Jezus en Kardec staan dus vooraan het werk van de Spiritistische Evangelisatie.

De aangenomen methodiek moet nog rekening houden met de redenering en de reflectie van de leerling om het definitief tot zijn persoonlijke erfgoed te kunnen behoren.

Hierdoor wordt er een methodiek voorgesteld die de actieve deelneming van de kinderen en jongeren mogelijk maakt doormiddel van: debat, uiteenzetting, onderzoek, groepswork, rollenspel, muziek, tekenen, schilderen, modelleren, projecten, enz. De lessen moeten de leerling nog voorzien van leeromstandigheden waarin hij moet oordelen over de uitoefening van de opvoedende – evangelische leringen die volgens Kardec voor een grote verbetering zullen zorgen in de menselijke morele ontwikkeling.

Het leerplan dat gebruikt wordt bij de evangelisatielessen heeft zijn programmatische inhoud aan het Spiritistische leer te danken en vormt een cursus over het Spiritisme die zich ontwikkelt tijdens de hele Evangelisatie periode.

De Spiritistische leer en de evangelische moraal zijn elementen waarmee gewerkt wordt in de lessen. Deze kennis wordt naar de leerlingen gebracht aan de hand van praktische levenssituatie want de gebruikte methodiek zet de leerling aan het denken en zorgt dat de leerling zijn eigen conclusies kan trekken over de bestudeerde thema's. Dat is echt leren.

De ervaringen die de Spiritistische Evangelisatie voorziet zijn gesimuleerde situaties, gepland door de evangelisator zodat ze door de kinderen en jongeren beleefd kunnen worden. Zo wordt het begrip over de inhoud verbeterd. In deze belevenissen wordt de nadruk dus gelegd op de bezigheden van de leerling want deze leert door te doen en leert zo interpreteren wat die leest, om te beslissen, om te kiezen, om toe te passen, om problemen op te lossen, etc.

“Een van de grootste hindernissen die de verspreiding van de Spiritistische Leer kan vertragen is het gebrek aan eenheid. De enige manier om die te vermijden, in de toekomst op zijn minst, is door het Spiritisme in alle onderdelen en zelfs in de kleinste details met zo veel precisie en duidelijkheid te formuleren dat het onmogelijk wordt om enige afwijkende interpretatie te hebben”.

Allan Kardec

Vandaag komen we tot dezelfde conclusie – 150 jaar na de overwegingen van Allan Kardec – met betrekking tot het werk met kinderen en jongeren. Als de eenheid van principes, van meningen en van doeleinden ons tekort schiet dan zullen wij door zulke verschillende wegen lopen dat het later onmogelijk zal zijn ons met dezelfde overtuiging te verenigen.

We hebben het niet over de uniformering van methodes, technieken en didactische procedures. Die kunnen en moeten variëren tegenover de diversiteit van elk land. We hebben het over de inhoud van de leerstelling die trouw moet zijn aan de Spiritistische Leer.

De eerste zorg van de evangelisator die de kinderen en jongeren opvangt is om duidelijk te weten wat hij aan de leerlingen te bieden heeft. Het is de kennis van het Spiritisme en het Evangelie. De tweede stap is de vormen, technieken en middelen ontdekken om de Spiritistische Leer door te geven aan de kinderen en jongeren. De derde stap is weten de resultaten van zijn inspanningen te evalueren.

Voor verdere informatie wil ik graag het gebruik van het boek “Leerplan voor de Spiritistische Kinderjeugd Evangelisatie Scholen” voorstellen – FEB, net zoals de werkmappen “Pedagogische Technieken” en “Didactische Hulpbronnen, ook van de FEB.

f) Evaluatie

“Doe wat ik zelf bij mijn leven op Aarde gedaan heb: op het einde van de dag onderzocht ik mijn geweten, ik ging alles na wat ik gedaan had en vroeg mij af of ik in geen ene plicht tekort was gekomen(...).”

“Wanneer jij onzeker bent over de waarde van een van jouw handelingen vraag jezelf dan af hoe jij deze zou kwalificeren als zij door een ander zouden zijn gepleegd.”

Santo Agostinho – Boek der Geesten – vraag 919

Evalueren is een inherente functie van de mens die gebruikt dient te worden in de gebeurtenissen die de mens aanmoedigen om zich te verbeteren. Maar evalueren is niet goedkeuren, afkeuren of simpelweg kennis meten.

Een opdracht evalueren is nagaan of zijn doelstellingen behaald worden.

Het is bovenal alert zijn, in het geval van de Kinderjeugd Evangelisatie, voor de resultaten, de gedragsveranderingen die geobserveerd worden tijdens het proces van lesgeven – leren of die door de ouders worden verteld.

Na elke les moet de evangelisator ook een evaluatie maken van de gerealiseerde taak om de noodzaak van aanpassing van de inhoud, methodiek, didactische hulpbronnen, enzovoort, te observeren.

Vastgestelde problemen met betrekking tot het gedrag van het kind tijdens de lessen moeten genoteerd worden door de evangelisator om persoonlijk met de ouders te worden besproken in de bijeenkomsten.

Algemene overwegingen

“Geluk op Aarde is alleen mogelijk wanneer iemand zichzelf vergeet om alles te doen wat hij kan ten gunste van zijn naaste.

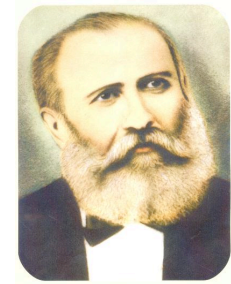
Verwacht dus geen bijzonderheden, geen onmiddellijke herkenning, geen vriendjespolitiek en zelfs geen broederlijk begrip.

Als jij in de Barmhartigheid van God gelooft, werk dan zonder verzwakking en koester de liefde in elke omstandigheid, zonder onderscheid of voorkeur. Herdenk Jezus, het Unieke Voorbeeld dat nog steeds niet het begrip en de acceptatie heeft gekregen dat hij waard is.”

Joanna de Ângelis

“Laten wij ons verenigen want de opdracht is voor ons allen. Alleen de eenheid biedt ons de kracht om onze taken te vervullen. Laten wij de naastenliefde als devies volgen en de nederigheid gebruiken om succes te garanderen.”

Bezerra de Menezes

Bibliografie

- Concept en Filosofie van de Opvoeding – FEB¹
- Materiaal IV Bijeenkomst van Evangelisators – FEB
 - Evangelisatie:
 - Wat is het?
 - Wat moet er gedaan worden?
 - Hoe moet het gedaan worden?
- Door de wandelpadden van de Evangelisatie, Cecília Rocha - FEB
- Leerplan voor de Spiritistische Kinderjeugd Evangelisatie Scholen – FEB
- Het Boek der Geesten, Allan Kardec
- Morele Levenswetten, Joanna de Angelis - Divaldo Franco
- De Opvoeding volgens het Spiritisme, Dora Incontri
- Herdenkingskrant van het tweehonderd jarige jubileum van Allan Kardec, - Federação Espírita do Distrito Federal,
- Werkmappen van Didactiek, FEB
- Didactische Hulpbronnen – Hulpmateriaal, FEB,
- Interview met Divaldo Franco – Het belang van de Evangelisatie - IDE
- Opvoeding van de Geest – Walter Oliveira Alves

¹ FEB – Braziliaanse Spiritistische Federatie